

Станислав ПЕТКОВСКИ

СО ГРАЃАНИНОТ ТРПЕНИЕ

Огледалото е она што отсликува. Денес ќе се обидам низ интервју со еден типичен и актуелен македонски граѓанин да придонесам во анализата на ситуацијата во која се наоѓа духот на еден просечен наш граѓанин. Годините на сиромаштија и лажни ветувања, децениите на социјализмот, пред тоа походот на разни поробувачи, а пред тоа вековно ропство, имаат удел во формирањето на просечно очекуваното однесување на еден жител на ова поднебје. Коментарите или било што друго ќе му ги оставам на читателот.

-Водител на разговорот (во текстот "В"),

-Граѓанинот (во текстот "Г")

В: Како се викаате?

Г: Трпение, нагалено Трпченце ме викаат!!!

В: Дали сте задоволни од досегашново живеење овие 15 години?

Г: Како се земе, но и од лошо има полошо, како што вели нашиот народ. Има за леб, има живеачка. Понекогаш е многу тешко, но се наоѓа по некој, кој ќе ни помогне токму кога е најнеиздржливо.

В: Добро, но дали вие сепак сте задоволни?

Г: Види... како се земе, најпосле и сме задоволни, но и не сме. Сепак, имаме држава, имаме влада, војска, полиција и пасош. Ееее, де има време, работите ќе се средат.

В: Кој ќе ги среди? Како ќе се средат?

Г: Е, јас не сум тој што ќе каже, има умни глави тие нека му ја мислат. Што јас, јас сум премногу мал и необразован за токму јас да кажам како да се среди!

В: Добро, изгледа не сакате да одговорите на ова прашање?

Г: Се извинувам, ќе Ви одговорам како сакате. Но, незадоволни, може, но без имиња, ама да не останам без скромна и никаква живеачка.

В: Спомнавте никаква??!

Г: Не, не, не мислев никаква, мислев онака... скромна.

В: Сепак, слушам дека дома зборувате против државата, сиромаштијата... слушам и пцуете дури.

Г: Не знам за тоа! И да сум пцуел, сум пцуел онака. Знаете, како вели нашиот народ, наведната глава сабја не ја сече! Имаше еден сосед, кој така лупаше и викаше по сите, па му се случи несреќа. Едни го тепаа, ние навистина гледавме, велеше да му помогнеме, но сам си го бараше - што си дробел тоа ќе си срка.

В: А дали имате работа?

Г: Имам, малку даваат, но и некои не работат како што треба. Газдата што ја купи фабриката, фин чоек е, го знам, до пред некоја година немаше ништо, но способен чоекот, сам си направи сè и... СРЕКА имаше што фабриката му остана на него. Не може чоекот "одма" да плати. Нас, на работниците, ни вети сега дека вака ќе биде на почеток.

В: Колку време?

Г: Паааа... тој пред три години рече неколку месеци, но вели ситуацијата во државава е тешка, некои се бунеа, штрајк, синдикат и разни глупости. Дури и на суд оеа, но тој све уреден, а и во судот ги знае, знаеш, кај можеме ние со него!!! Некои и помош ни ветуваа, слично како на една друга фирма, па кога дојдоа другите, тие беа "бетер" од оние кои ги избркаа, затоа си рековме, како и да е, барем за леб има. Вака, нема да победиме, ама нема ниту да изгубиме!

В: Дома како сте?

Г: Дал Господ, добро. Децата не се прибираат, велат немале дома што да праат, жената по цел ден работи, ваму, таму, колку за нешто да има. Не ја гледам ниту неа. Кога ќе се вратам и таа и јас уморни. И, ете не се караме како на почеток. Тогаш таа ме критикуваше дека не сум глава на семејството, бидејќи можев само сметките да ги платам со платата. Одеднаш, таа почна да се прави главна, децата престанаа да бараат пари од мене, ама и престанаа да ме слушаат. Сега како сите да кренаа раце од мене,

ама и јас од нив! Ама, сепак добро е, можеше полошо, криминал, дроги и др. Навистина, дури и синот едно време почна да вели дека само криминал се исплатува.

В: А за кого гласавте?

Г: Ихх, се знае, еднаш за овие, еднаш за оние. Моите родители си гласаат за оние старите, велат така се научени, нешто им беа лути за пензиите, ама им пројде. Абе, сите се исти, за кого и да си пак исто!!!

В: А, дали Вие нешто можете, нешто лично да направите за подобро на државата и народот?

Г: Абе, како не, еве дадов 100 денари за она со бранон, каде беше, Малезија ли? Таму, кон Индија!

В: Не, тоа е за настраданите во Азија, мислев за нашата држава и народот?

Г: Па, не е ли тоа исто? Добро де, ама за кој народ, со она рамковноно, не можам да кажам за која држава, или народ, ме збунува со она заедница, не знам сега, ние што сме? Народ ли сме, заедница ли сме?

В: Добро, како и да е, но дали сакате нешто да промените во државава?

Г: Да, сакам многу нешта, ова сиромаштијава не се живее, насекаде само криминал, убиства, дроги, беззаконие, само грабаат, народот нема со што да живее, за никаде е!

В: Добро, нели Вие велите дека е сепак добро, а сега велите дека е за никаде?

Г: Добро, јас онака, кога ќе се изнервирам, а и моите другари и сограѓани кога ќе се налутат, ни оди општинана и менаџерите да ги набркаме и да ги натепаме, ама тоа навечер ни оди. Потоа, наутро, кога некој од нас ќе се разбуди, ги вика оние другите да го напраат она нокта што го зборувавме, ама пустото, никој не сака. Велат, добро де, ние само онака.

В: Како е тоа онака?

Г: Паааа... онака, да ти помине бесот, да се испразниш и да си мислиш дека не е од тебе нешто зависи. Инаку, кај можеме ние?! Прво малку сме, 200 до 300 души, потоа немаме пари, а и немаме водач. Згора на тоа, нема кој да застане зад нас.

В: А кој треба да застане зад вас?

Г: На пример, Европа, САД, како зад оние во Западна Македонија.

В: А како ќе знаете дека ќе застане некој зад вас, или како тоа се стои зад вас?

Г: Пааа... ни јас не знам, ама само онака си викам и се лутам, мислам дека не е тоа против закон, нели?

В: Не. Не е... Значи ли тоа дека немате планови за иднина?

Г: Имам, ете имам еден роднина во Канада, ми вети ќе ми испрател гарантно писмо за да одам таму, во некој дел од Канада, кај што било многу убаво, во некоја си Манитоба.

В: Само тоа ли Ви е планот?

Г: Не, имам јас план и летово да одам во Грција, да берам праски на диво, потоа можеби ќе можам кровот на куќана да го поправам, па дури и ако одам во Канада, на децата ќе треба суво да им е! Можеби и ќе најдам друга работа.

В: А, барате ли друга работа?

Г: Не! Кај ќе најдеш на денешно време, кога сите ги бркаат од работа!

В: Па, како ќе најдеш, кога не бараш?

Г: Абе, јас онака, ако испадне, ако некој ми каже или, пак, ако државана се сети на нас.

В: Како тоа мислите ако се сети?

Г: Па, еве, нели на вести велат нови странски инвестиции и други!

В: А, сте биле ли во турски затвор?

Г: Нееее... ама...!!!?!

В: А, сте виделе ли возрасен гол маж?

Г: ???

В: А, сте го гледале ли филмот "Има ли пилот во авионот?"

Г: ??? Чекај, што е ова сега, да не погрешив нешто???